

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 121 (5660)
13.
OKTOBRIS
OTRDIENA
1987. GADS
Maksa 3 kap.

Sadarbība, kas nostiprina sociālismu

Laikā no 6. līdz 9. oktobrim mūsu republikā notika Vācijas Demokrātiskās Republikas Rostokas apgabala draudzības dienas. Oficiālo delegāciju vadīja Vācijas Sociālistiskās vienības partijas CK loceklis, VSVP Rostokas apgabala komitejas pirmais sekretārs Ernsts Timms.

Latvijas Komunistiskās partijas Centrālajā Komitejā bija sarīkota tikšanās, kuras gaitā apsprieda darbu, ko mūsu republika un Rostokas apgabals veic saskaņā ar PSKP XXVII kongresa un VSVP XI kongresa lēmumiem par ekonomikas un sociālās sfēras attīstību, demokrātisko procesu padziļināšanu un atklātuma paplašināšanu. Tika parakstīts jauns Latvijas PSR un Rostokas apgabala draudzīgo sakaru līgums, kas ievērojami paplašinās sadarbības ietvarus un padziļinās tās saturu.

Pirmā svētku diena beidzās ar svinīgu sarīkojumu J. Raiņa Valsts Akadēmiskajā Dailes teātri.

7. oktobrī, PSRS Konstitūcijas dienā, draudzības dienu dalībnieki nolika ziedus pie V. I. Lenina pieminekļa. Viņi nolika vainagu arī pie Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotāju pieminekļa. Tautu draudzības parkā notika piemiņas zīmes atklāšanai veidots mitiņš un tika iestādīti koki. Viesi apmeklēja agrofirmu «Ādazi».

Svētku ietvaros ik dienu tika rīkotas to mūsu republikas un VDR uzņēmumu un organizāciju darbinieku tikšanās, kurj ir partneri internacionālajā sociālistiskajā sacensībā un pastāvīgi sadarbojas savu uzdevumu risināšanā. Nobeigumā notika Latvi-

jas PSR un Rostokas apgabala pirmrindnieku un novatoru ceturta konference.

Svētku pasākumu ievaros Latvijas PSR Aizrobežu maksimālā muzejā bija atvērta izstāde «Sikplastika un zīmējums» un G. Gailes 7. profesionālā tehniskajā vidusskolā — izstāde «Rostokas apgabala jaunatnes zinātniski tehniskā jaunrade». Veikalā «Globuss» noritēja Vācijas Demokrātiskajā Republikā izdoto grāmatu dekāde. Notika koncerti, sporta sacensības un preses konference. Restorānos «Metropole» un «Latvija» bija noorganizēta Meklenburgas virtuves nedēļa.

Sīrniģā atmosfēra nostiprināja pārliecību, ka mūsu republikas un VDR Rostokas apgabala darbaļaužu draudzība un sadarbība arī turpmāk attīstīsies sekmīgi. Viesi uzsvera, ka Oktobra iekarojumi ir mūsu kopīgs ieguvums un ka gatavošanās Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai nostiprina PSRS un VDR tautu draudzību un brālīgu savienību augstāko sabiedrības attīstības uzdevumu risināšanā un cīņā par mieru. Brālīgās zemes sūtniem tika adresēti vissīrniģākie novēlējumi VDR nacionālajos svētkos — republikas proklamēšanas 38. gadadienā. Tika izteikta vēlēšanās efektīvāk izmantot pārkārtošanās un demokratizācijas procesu, lai vēl vairāk celtu sociālisma prestižu un vairotu tā iekarojumus.

Svētku pasākumos piedalījās biedri B. Pugo, A. Gorbunovs, A. Klaučens, R. Praude, J. Rubenis, V. Sobolevs, J. Vagris un A. Zitmanis. LATINFORM

REPUBLIKA: notikumi, fakti

Kombaini attaisno cerības. Tajās Preiļu rajona saimniecībās, kurās jau pašā sākumā panākumus darbā cerēja gūt, izmantojot kombainus, līnu novākšana tuvojas beigām. Viena no tām — Dzeržinska kolhozs — šo darbu jau beigušs. Turklāt mehanizēto novākšanas paņēmieni šeit izmantoja līdz ar pilsētnieku sniegtu palīdzību. Piemēram, apvienības «Agrokimija» traktoriests Georgs Spūlis novāca 120 hektārus garšķiedras līnu, kas turklāt, lielā platībā bija saveldrējušies. Jau gaismiņā viņš savā «Moskvičā» brauc uz darbu. Un nevis viens pats, bet gan kopā ar dēlu Valdi. Vai pūsaudzīm, kas strādā kolhoza tūrmā līdzās tēvam, tā nav neaizmirstama darba mīlestības un atbildīguma, mācībštunda?

Arhitektūras dienas mūsu republikā. Sarunā ar LATINFORM korespondentu Latvijas PSR Arhitektu savienības valdes priekšsēdētājs, Rīgas pilsētas galvenais arhitekts Ēlņa premijas laureāts G. Asaris teica:

— Viens no galvenajiem Arhitektūras dienu uzdevumiem ir piesaistīt sabiedrības uzmanību aktuālajām mūsdienu problēmām. Teiksim, celtnieku diktāta dēļ arhitektūra zināmā mērā zaudē savas pozīcijas. Ir pienācis laiks atklātaj sarunai par šo un daudzām citiem sašāpjušiem jautājumiem. Katrs pasākums, katra izstāde Arhitektūras dienās, kas šoreiz norit ar devīzi «Arhitektūra tuyplānā», ir saistīta ar pastāvošajām aktuālajām problēmām. Par vienu mēs esam

parliecināti: mūsu sociālajos apstākļos padomju arhitektūrai jābūt vishumānākajai un visizteiksmīgākajai arhitektūrai pasaulē.

Uz starta — visa ģimene. Valmierā izveidojusies jauna tradīcija: Rencēnu astoņgadīgās skolas stadionā notika ģimeņu sacensības lietīšķajos ugunsdzēsības sporta veidos. Katra minikomanda startēja oriģinālā, speciāli šim sacensībām sūtā formas tērpā. Dalībnieki, kas galvenokārt pārstāvēja kolhozus «Zelta druva» un «Draudzība», sacentās šķēršļu joslās pārvarēšanā un speciālā stafetē, kā arī demonstrēja teorētiskās zināšanas ugunsdrošības noteikumos. Labus rezultātus parādīja draudzīgās Gustsonu, Mūrnieku un Treziņu ģimenes.

Veltīta Lielā Oktobra jubilejai. Maskavā, PSRS Centrālajā Revolūcijas muzejā, atklāta izstāde «Latvija zem Lielā Oktobra karoga».

Ekspozīcijā atspoguļota visa daudzveidīgā republikas dzīve. Tā stāsta par latviešu tautas slavenajām revolucionārajām tradīcijām, par tās draudzību un sadarbību ar citām mūsu Dzimtenes brālīgajām republikām. Ekspozīcijā redzami ir rūpniecības un lauksaimniecības jaunās produkcijas paraugi, nākamo Rīgas metropolitēna staciju arhitektoniskās izstrādes, dokumenti un fotoattēli, kas iepazīstina apmeklētājus ar sasniegumiem kultūras celtniecībā, ar cilvēku sadzīvi un atpūti.

LATINFORM

Par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai

Divu gadu plāns — izpildīts!

Aglonas padomju saimniecības piļu fermas kolektīva sociālistiskajās saistībās 1987. gadam bija ierakstīts

— putnu gaļas ražošanas un realizācijas divu gadu plānu izpildīt līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai. Liekot lietā visas rezerves, prasmīgu darba organizāciju un katra strādājošā personīgu atbildību par viņam uzticēto darba iecirkni, kolektīva darbaļaudis ziņo par sociālistisko saistību sekmīgu izpildi.

Divpadsmitās piegādes divos gados bija jāsarāžo 2200 tonnas piļu gaļas. 1. oktobrī bija sarāzotas 2269 tonnas. Tas ir visa fermas kolektīva panākums. Un tā pamatā ir visu dienestu apzinīga attieksme. Ir jāmin veterinārais dienests ar ceļa partijas pirmorganizācijas sekretāru Vitoldu Koņuševski priekšgalā. Veterinārais dienests strādāja ļoti operatīvi, pilnīgi neslimoja. Par mazo putnēnu savlaicīgu vakcinēšanu rūpējās veterinārārste Anita Ploniša kopā ar Aglonas internātskolas audzēkņiem. Rūpīgi strādāja dezinfektors Bronislavs Dzerkalis un šoferis Jānis Repša.

Nobarojamo piļu kopēju vidū ļabi veicās «Laukezers» novietnes kolektīvam, ko vada vecākais piļkopējs komjaunietis Viktors Bartušs. Ar viņu kopā centīgi strādāja Monika Jaudzema, Vera Zaharenko un citi. Panā-

kumu ziņā neatpaliek arī dējēpiļu novietnes «Rutuli» kolektīvs, kuru vada Monika Zdanovska. Deviņos mēnešos no pilēm iegūts 1 miljons 300 tūkstoši olu.

Viens no atbildīgākajiem darba procesiem ir pilēnu inkubācija. Te jāstrādā ar lielu atbildību. Un to pilnā mērā var attiecināt uz inkubatora vadītāju komunistu Robertu Spalvu, arī Feodosiju Tarviti un Jeļenu Valaini. Līdz 1. oktobrim bija inkubēti 600 tūkstoši pilēnu — ne tikai pašu saimniecības vajadzībām, bet realizēti arī republikas iedzīvotājiem (apmēram 95 tūkstoši pilēnu).

Fermas kolektīvu jau ilgus gadus prasmīgi vada brigādiere Sociālistiskā Darba Varone Monika Rivare. Piļu audzētāji apņēmušies līdz gada beigām sarāžot un realizēt valstij vēl apmēram 100 tonnas augstvērtīgas putnu gaļas.

P. VAIVODS,

Aglonas padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs

* * *

ATTELOS:

Aglonas padomju saimniecības piļu ferma strādā daudz lielisku aroda meistaru, par viņiem ne vienreiz vien esam rakstījuši, viņu fotoattēli bijuši mūsu laikraksta lappusēs.

Sodien iepazīstinām ar piļkopī ANNU MOKRJKOVU — viņas darba dienas aizrit putnu novietnē «Ainava».

Kā redzat, par veiksmēm darbā priecājas arī šoferis JĀNIS REPSA. Jā, gandarījums šodien visam kolektīvam — spraigā darbā izkaldināta visvērtīgākā svētku velte.

J. SILICKA foto

Komjaunatnes dzīve

ZONĀLAJĀ SEMINĀRĀ

Krāslavā piedalījās rajona vidusskolu (izņemot Vārkavas) komjaunatnes organizāciju sekretāri. To rīkoja Latvijas LKJS CK kopā ar komjaunatnes Krāslavas rajona komiteju.

Latvijas LKJS CK skolu jaunatnes un pionieri nodaļas vadītāja Maija Milovidova iepazīstināja klātesošos ar galvenajiem virzieniem skolu komjaunatnes organizāciju darbā. Patš būtiskākais — pašiem izvēlēties sava darba galveno virzienu. Seit svarīgi ir panākt to, lai komjaunatnes komitejas nepārverstos par plānotajām un darītājām, bet gan lai šo darbu veiktu visi. Loti būtiskas izmaiņas komjaunatnes darbā ir devusi VLKJS XX kongresā apstiprināto VLKJS Statūtu jaunā redakcija. Ir sagatavots projekts jaunai instrukcijai darbam ar dokumentiem komjaunatnes pirmorganizācijā, to paredzēts iesniegt apspriešanai kārtējā VLKJS CK plēnumā.

Saskaņā ar VLKJS Statūtu 4. paragrāfu jautājums par uzņemšanu komjaunatnē tiek izlemts pirmorganizācijas komjauniešu sapulcē. Lēmums stājas spēkā pēc tam, kad to apstiprinājis pirmorganizācijas komjaunatnes komiteja. Nopietnāka uzmanība jāvelti sadarbībai ar skolotāju un bāzes

uzņēmumu komjaunatnes pirmorganizācijām. Seit no agrākās šefības ir jāpāriet uz sadarbību. Runājot par skolēnu darba vārsu, izskanēja priekšlikums veidot vienu darbu un atpūtas vienību abām pilsētu vidusskolām. Tas jutami sekmētu saprašanu un internacionālo audzināšanu, bagātinātu skolēnu zināšanas kultūras jomā.

Interesants un saturīgs bija sekretāru darbs diskusiju grupās: te viņi dalījās domās par skolēnu pašpārvaldi, darbu ar pionieriem, sabiedriski lietderīgo darbu un sadarbību ar bāzes uzņēmumiem.

Dagdas vidusskolā notika semināra dalībnieku atpūtas vakars. Viens no šī sarīkojuma uzdevumiem bija iepazīstināt ar savu rajonu. Pateicoties Preiļu 1. vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāra Valda Jalinska veiksmīgajai darbotiespējai un dziedātprasmei — mūsējiem otrā vieta.

SĀKUSĀS MĀCĪBAS

komjaunatnes politiskās izglītības sistēmā. Savu politisko un ekonomisko zināšanu līmeni rajonā vēlas celt 1109 jaunieši un jaunietes. Visi propagandisti ir ar augstāko izglītību, 29 no viņiem — PSKP biedri.

Aktuālākos nacionālo un internacionālo attiecību jautājumus šogad apgūs trijās politiskolās,

kurās izveidotas Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā un padomju saimniecībā «Aglona». Pārējie jaunieši turpinās otro mācību gadu, studējot tēmu par mūsu valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājumu. Jāpiebilst, ka pieaudzis to klausītāju skaits, kuri ceļ savu ekonomisko zināšanu līmeni.

OPERATIVĀS KOMJAUNIEŠU VIENĪBAS

šogad pārkārto savu darbu. Patlaban Preiļos darbojas 9 šādas vienības, bet Līvānos — 6. Ne vienmēr šis darbs ir efektīvs, tādēļ šogad Preiļos tiks izveidota apvienotā komjauniešu operatīvā vienība 30 cilvēku sastāvā. Ir paredzētas vienības locekļu apmācības tiesiskajos jautājumos, kā arī fiziskajā sagatavotībā. Pie tam paredzēta specializācija: daļa jauniešu palīdzēs valsts autoinspektoriem, citi — sociālistiskā īpašuma izlaupišanas un spekulācijas apkarošanas nodaļas darbiniekiem.

Visi, kas vēlas palīdzēt uzturēt kārtību mūsu pilsētā, sīkākās ziņas var saņemt pa telefonu 21272, piezvanot Latvijas LKJS rajona komitejas sekretāram Aleksandram Grzeškevičam.

V. RADIS

Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu

Mūsu vēsture

«Latvijas revolucionāro cīnītāju piemiņas grāmata». Izdevums lasītājiem sniedz plašu informāciju par mūsu tautas revolucionāro cīņu gaitām, par cilvēkiem, kuri piedalījušies šajās cīņās un tās organizējuši, kā arī dod ieskatu kritiķu cīnītāju biogrāfijās, uzrādītas viņu apbedīšanas vietas.

Jau 1905. gada revolūcijas laikā P. Stučka, F. Roziņš, J. Bērziņš—Ziemeļis un citi Latvijas revolucionārās kustības vadītāji ierosināja sakopot materiālus par kritušajiem cīņu biedriem Piemiņas grāmata. Sākotnēji tā saucās «Revolucionārās cīņās kritušo piemiņas grāmata», un tās pirmais sējums nāca klajā Maskavā 1933. gadā P. Stučkas redakcijā. 1936. gadā tam sekoja otrais sējums. Tika sastādīti arī divu turpmāko sējumu projekti. Sešdesmitajos gados Padomju Latvijā pēc revolucionārās kustības veterānu ierosmes tika atsāktas darbs pie Piemiņas grāmatas. Istenojot uzdevumu — apgaismot arī to revolucionāru dzīvi, kuri nekrita cīņā, bet piedzīvoja sociālistiskās revolūcijas uzvaru un paši cēla sociālistisko iekārtu, grāmatas nosaukums tika nedaudz mainīts: «Latvijas revolucionāro cīnītāju piemiņas grāmata».

Sobrīd iznākušas četras grāmatas. Pirmā sējuma trīs daļas lasītāji saņēmuši attiecīgi 1976., 1980. un 1983. gadā. 1987. gadā izdevniecība «Avots» klajā laidusi Piemiņas grāmatas otro sējumu. Tajā ietverta informācija par vēsturiskām cīņām Latvijā reakcijas periodā (1907.—1910.), jaunu revolucionāro cīņu uzplūdu laiks (1910.—1914.), periods no pirmā pasaules kara sākuma līdz Februāra revolūcijai (1914.—1917.) un Februāra buržuāziskās revolūcijas laiks.

Katra grāmatas beigās pielikumā dots plašs materiāls par galveno uzziņu avotu un izmantoto literatūru, kā arī vietvārdu rādītājs. Alfābetiskais personu rādītājs grāmatas beigās lasītājam nodrošina iespēju sameklēt vajadzīgos biogrāfiskos aprakstus un citas vietas tekstā, kur minēta konkrēta persona.

Grāmatu sagatavošanā ir izmantoti dokumenti, kas glabājas mūsu valsts muzejos un arhīvos, veiktas zinātniskās ekspedīcijas, izmantotas vēstules, kā arī attiecīgā laika periodikas materiāli.

Ar izcilu revolucionāru, Leņina laikabiedru Eduardu Zvirbuli lasītāji var iepazīties ceļvedī «Eduarda Zvirbulis (Putna) dzīves un darba vietas». Tajā parādīts viņa ieguldījums bolševistiskās partijas izveidošanā XX gadsimta sākumā, darbojoties Latvijā un ārzemēs.

Spilgtu lappusi Latvijas revolucionāro cīņu vēsture ierakstījuši Latvijas Komunistiskās partijas Ventspils apgabala komunisti, komjaunieši un revolucionārā strādnieku šķira. Par to stāstīts republikas vēsturnieku sastādītajā grāmata «Revolucionārā pagrīde Ventspilī novadā». Krājumā ievietoti daudzi jauni, līdz šim nepublicēti materiāli. Latvijas KP Ventspils apgabala pagrīdes organizācija, veterāni savās atmiņās stāsta, kā Ventspils, tā arī bijušo Ventspils, Talsu un Kuldīgas apriņķu darbaļaudis cīnījās pret buržuāzijas diktatūru, par padomju varas atjaunošanu Latvijā.

Krājumā ievietoti 27 atmiņu raksti, kas ir tematiski grupēti un atspoguļo LKP Ventspils apgabala komitejas vadīto partijas šūniņu un komjaunatnes organizāciju revolucionāro cīņu, komunistu darbību kreisajās arod biedrībās, Sarkanās Palīdzības organizācijā un pilsētu domēs. Grāmata ievietoti fotomateriāli, kas rāda aktīvākos Ventspils revolucionārus, dots arī neliels ieskats LKP un LKJS Ventspils apgabala komiteju nelegālo preses izdevumu darbībā.

Vēsturnieka V. Steina pētījums «Latviešu sarkano strēlnieku cīņu un piemiņas vietas Latvijā» paver pagātnes lappuses, kurās iemūžināta streļķu piemiņa, vēstot par jauno latviešu puīšu, strēlnieku gaitām pirmā pasaules kara laikā, Oktobra revolūcijā un tās iekarojumu aiz-

stāvēšanā, cīņām par Padomju Latviju 1918. gada beigās un 1919. gadā.

Grāmata izmantojama kā ceļvedis. Ir izstrādāti septiņi maršruti, ko papildina vienpadsmit shēmas. Minēti vairāki izcili pilsoņu kara komandieri, kuru cīņu vai dzīves vietas saistītas ar minētajiem maršrutiem, sniegta īsas viņu biogrāfijas. Stāstījumu bagātina plašs fotomateriāls, to vairākums tiek publicēts pirmoreiz.

Ar pirmajiem latviešu čekistiem — Jēkabu Petersu, Mārtiņu Lāci (istajā vārdā Jāni Sudrabu), Aleksandru Eiduku, Eduardu Salīnu, Jāni Biksonu, Gotfrīdu Aizsilnieku un citiem — ar viņu pašreizējā cīņu padomju varas nostiprināšanā iepazīstina J. Kiekstiņš biogrāfiskā aprakstu krējumā «Slepenās cīņas avangārdā». Arī šis darbs atklāj daudz jauna, līdz šim plašam lasītāju lokam nezināma fakti materiāla.

Oktobra svētku priekšvakarā izdevniecība «Avots» laida klajā vēl vienu Jāņa Riekstiņa grāmatu — «Jēkabs Peterss — ievērojams un ļoti uzticams darbinieks». Autors norāda, ka darbā atlasītas un plašāk parādītas tikai pašas spilgtākās, nozīmīgākās J. Petersa mūža veikuma liecības.

Ingrīdas Grīvcovas darbs «Roberts Apinis» ir veltīts pazīstamajam strēlnieku divīzijas komisāram, žurnālistam un rakstniekam. Grāmatas autore uzsver, ka šajā aprakstā pirmo reizi atklātība nodotas R. Apina trīsdesmito gadu vēstules, līdz šim nepublicēti atmiņu tēlojumi un lužu uzmetumi rokrakstā, kuru atšifrēšanā ieguldīts liels darbs. Izmantots arī bagāts epizožu klāsts. Apraksts ir pirmais, lielākais darbs par R. Apina dzīvi un darbību.

Ar latviešu sarkanajiem strēlniekiem Valda Rūļa skatījumā lasītāji var iepazīties grāmata «Strēlnieku zeme». Tajā iekļauti apraksti, miniatūras un dzejoli, kas veido koptēlu — latviešu sarkano strēlnieku.

Sogad mūsu valsts atzīmē Lielā Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu. Mēģināt izprast un pietuvoties tā laika notikumiem jums palīdzēs grāmatās iekļautie dokumenti, vēstules, fotogrāfijas un to aculiecinieku stāstījumi, kuri paši piedalījušies revolucionārajā kustībā un cīnījušies par sociālisma uzvaru Latvijā.

Iznāk A. Drīzula grāmata «Lielā Oktobra vēsture Latvijā» — interesants pētījums par tiem tālajiem notikumiem, kad latviešu strēlnieki drīz pēc Februāra revolūcijas pārgāja bolševiku pusē. Izmantojot bagātu fakti materiālu, autors parāda, ka padomju varas nodibināšanās Latvijā neokupētajā teritorijā (Vidzemē, Latgalē) bija nozīmīgs posms sociālistiskās revolūcijas uzvarā. Lasītājiem dota iespēja uzzināt daudz jauna par revolucionāriem cīnītājiem — gan vadošajiem darbiniekiem, gan ierindas kareivjiem, bezzemniekiem un strādniekiem. Grāmata pierādīs, ka latviešu revolucionārie spēki nodrošināja padomju varas nodibināšanu ne tikai uz vietas, bet sniedza milzīgu palīdzību revolūcijas kustībai Petrogradā. Teksts šajā izdevumā ir krievu valodā.

Dzejnieks un prozaikis J. Cernovs grāmata «Auroras» cildenais liktenis» dzili emocionāli stāstījumā attēlojis svarīgākos posmus revolūcijas kreiseru un tā apkalpes liktenos. Tiek parādīta «Auroras» izcilā loma Lielā Oktobra sociālistiskās revolūcijas laikā un Lielā Tēvijas kara gados.

Fotoalbumā «Dzimtenes ģerbonis un karogi» iekļauti PSRS un savienoto republiku ģerboni un karogi, kā arī nolikumi par PSRS valsts karogu un Latvijas PSR karogu, PSRS un savienoto republiku galvaspilsētu raksturīgākie skati, īsas zinas par republikām (platība, iedzīvotāju skaits).

Z. KROZITE,
izdevniecības «Avots» grāmatu propagandas redakcijas līdzstrādniece

13. oktobris— Padomju Latvijas galvaspilsētas Rīgas atbrīvošanas diena

Sodien tūkstošiem rīdzinieku un mūsu republikas galvaspilsētas viesu pulcējas Uzvaras parkā Pārdaugava pie memoriāla Padomju Latvijas un Rīgas atbrīvotājiem. (Augšējos attēlos — piemiņas ansambļa skulptūras.) Cilveki godina to cīnītāju piemiņu, kas ar savu dzīvību samaksāja par mierīgajām debesīm virs Rīgas.

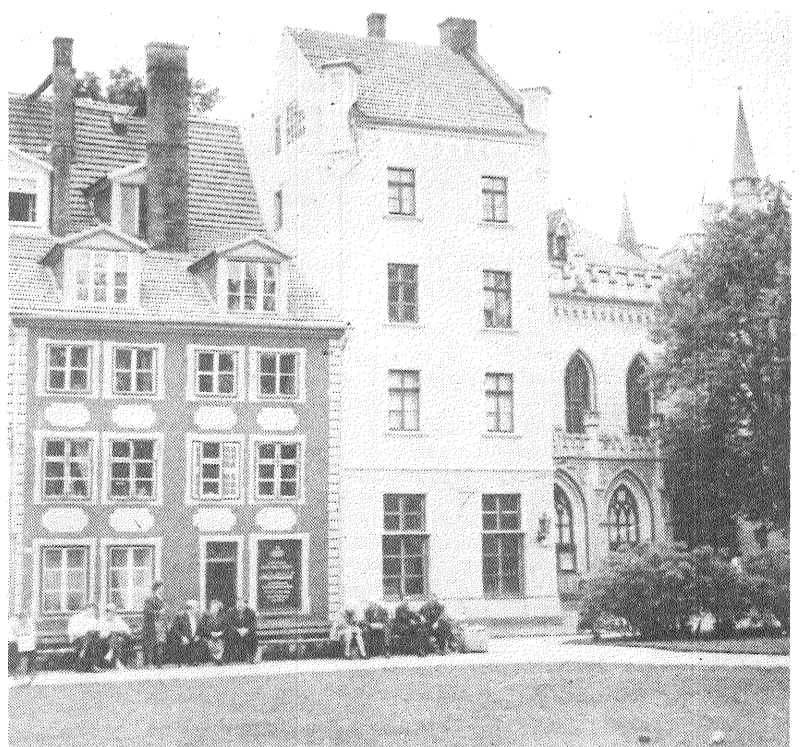
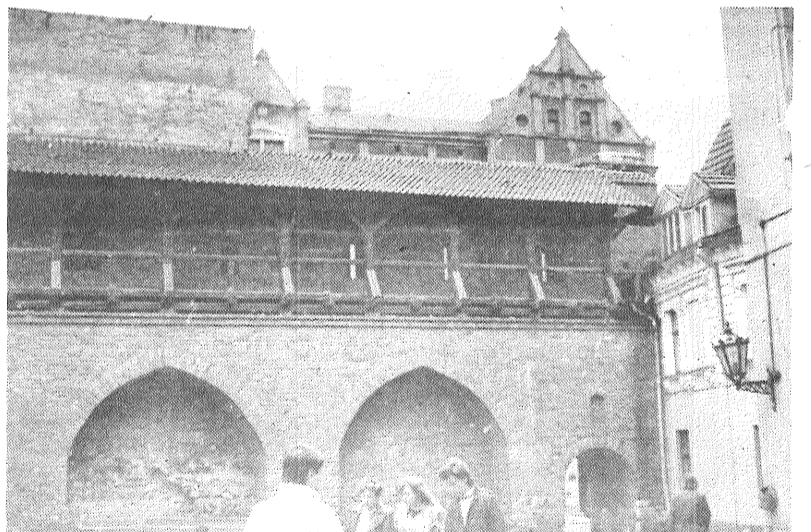
Pulvertornis (otrais attēls no augšas) jau simtiem ir Rīgas panorāmas raksturīga detaļa. Pats celtnes nosaukums paskaidro, ka savulaik Rīgas aizstāvēti te glabājusi pulveri. Sodien tornis ir daļa no Latvijas PSR Revolūcijas muzeja kompleksa.

Vecrīgas apbūve ir ļoti īpatnēja, protams, vērtējot no šodienas kritērijiem. Taču vēsturisku filmu veidotāji te iztiek gandrīz vai bez speciāli būvētām dekorācijām. Tātad — ejot pa Vecrīgu, it kā sastopamies ar mūsu tautas senatni. Attēlā (trešais no augšas) redzam tā saukto Jāņa sētu. Ja atceraties, te risinājās arī Rīgas kinostudijas filmas «Vēlā kalpi» darbība.

Apakšējā attēlā redzam skvēru iepretim Valsts Rīgas krievu drāmas teātrim. Starp citu, šis Vecrīgas stūrītis ir viens no visvairāk popularizētajiem — gan foto albūmos, gan pa televīziju. Iespajds nātiesām pasākums. Un šādu iecerēts izveidot visu Vecrīgu. Tas ir liels darbs. Kā zināms, palīgos mums nāk Polijas Tautas Republikas meistari — celtnieki, restauratori, mākslinieki.

Nobeigumā gribu atgādināt senas teikas saturu. Ik pusnaktī no Daugavas dzelmes atskan Saucēja balss: «Vai Rīga ir gatava?». Un sargs Rīgas torni allaž atbild: «Nē. Rīgu vēl celam!». Doma te viena — jauncelmes darbs nedrīkst apstāties. Nekad un nekur.

Rakstīja un fotografēja
K. PRIEDITIS

Ziema nedod atlaides

Īstais laiks nokavēts

Nomāktība un bezcerība — šādas jūtas pārņēma mani, sarunājoties ar dažiem Preiļu rajona patērētāju biedrības ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības atbildīgajiem darbiniekiem. Sarunas tēma bija aktuāla — par gatavošanos ziemai.

Dzirdētais uztrauc: līdz oktobra sākumam nav sarūpēts ne klēpītis malkas, ar ko kurināt Līvānu veikalos esošās 14 krāsnis. Vēl bēdīgāk — neviena no tām nav sagatavota apkures sezonai. Starp citu, labāks stāvoklis nav arī apvienībā kopumā. Un runa nav tikai par kurināmo. Septembrī ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības direktors parakstījis kārtējo pieprasījumu izremontēt tirdzniecības telpas. Visur novērojami vieni un tie paši defekti: tek jumts, remontu gaida durvis, logi, apkures sistēma. Līdz oktobra sākumam bija veikta labi ja piektā daļa no visiem plānotajiem uzdevumiem.

Tas arī ir cēlonis bezcerībai — ziemu pārļaut nebūs viegli. Pie tam — stāvoklis pasliktinās ar katru gadu vairāk. Lielākā daļa lauku tirdzniecības punktu, kuriem ir tipveida projekts, izbūvēti sešdesmitajos gados. Pats par sevi saprotams, ka šīs ēkas pakāpeniski noveco. Pastāvot pašreizējai nodrošināšanai ar kadriem un materiāliem, rajona patērētāju biedrības celtnieku brigādes darbība praktiski ir paralizēta. Līdztekus citām nepūšanām šeit piekopj arī šādu praksi: visi spēki un līdzekļi tiek novirzīti to telpu remontam, kuras sanitāri epidemioloģiskā stacija draud slēgt. Piemēram,

maizes kombināts, sabiedriskās ēdināšanas punkti. Tādējādi ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības veikalā tiek remontēti paši pēdējie. Protams, ja vispār sagaida meistarū ierašanos.

Nevilus rodas jautājums: ko tad saka saimniecības, kuru teritorijā šie nelaimīgi veikalā izvietoti? It neko. Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienībā pastāstīja, kā veidojas apvienības un kolhozu savstarpējās attiecības. Vienīgā saimniecība, kura salīdzinoši ir pretimnākoša tirdzniecība, ir «Sarkanā ausma». Piemēram, jau vairākkārt iedalījusi transportu kurināmā piegādei. Tomēr arī šeit beidzot saņemts atteikums: pietiek, visus veikalus apgādāt nav mūsu spēkos. Citi kolhozi un sovhozi uzreiz kategoriski atteikties palīdzēt. So saimniecību vadītāji ir vienprātīgi: rajona patērētāju biedrībai pašai jārupējas par saviem tirdzniecības punktiem (piebūvējam, ka viena lauku veikala pilnīgai nodrošināšanai ar malku gada laikā nepieciešamas pavisam 4 — 5 autokravas šī kurināmā).

Uzklāusim argumentus, kādus izvirza saimniecību vadītāji. Patiešām, saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar Daugavpils starprajonu kurināmā bāzi, akmeņogļu kūdas briķešu un malkas izvešanai no Aglonas dzelzceļa stacijas centralizēti jāizmanto tikai rajona kurināmā bāzes transports. (Kura tai nemaz nav.) Tāpēc arī ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības pieteikums «no 01.07.87. līdz

01.10.87. izvest šādu kurināmo» palicis neīstenots — nav izvests neviens kubikmetrs.

— Agrāk mūsu fondi atradās mežrūpniecības saimniecībā, — saka ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības direktors A. Parnenkovs. — Labāk vai sliktāk, bet darbi tomēr virzījās uz priekšu. Jēbkurā gadījumā tik katastrofāls stāvoklis, kāds ir pēdējos divos gados, nebija vērojams. Nācās tomēr veikt pār adresēšanu; oktobrī mežrūpniecības saimniecība solās piegādāt mums kurināmo.

Solīt gan sola, un ir pat cerība, ka dotais vārds tiks turēts. Taču — kāda šī malka būs, to nav grūti iedomāties. Malkas sagatavošanas labākie termiņi jau sen ir garām. Kāpēc gan jautājums nav atrisināts agrāk? Jau vasarā rajona patērētāju biedrībā ikvienam bija zināms, ka brīnums nenotiks — kurināmā bāze saistības neizpildīs. Kādam taču ir personiski jāatbild par to, lai ziemas periodā tirdzniecības punktos būtu nodrošināti normāli darba apstākļi. Prātīgāk būtu, ja par to atbildētu viens konkrēts saimnieks. Pretējā gadījumā katra no apvienībām mēģina «tik cauri», kā nu var. Diemžēl šodien skaidri redzams, kāds no tā visa ir rezultāts (pareizāk sakot, tā nemaz nav).

Iespējams, ka rajona patērētāju biedrība domā tā: sak, pārzīemojām pagājušajā gadā, iztiksim ar to, kas ir, arī šogad. Tādā gadījumā šiem vadītājiem nenāktu par ļaunu paklausīties, ko šajā sakarībā domā ierindas tirdzniecības darbinieki — tie, kuru tiešais pienākums ir apkalpot piercejus. To viņi dara, līdz ausīm satuntuļojušies pēc iespējas siltākā apģērbā. Manuprāt, šo cilvēku teiktāis rajona patērētāju biedrības vadītājus neiepriecinātu.

I. KOROĻOVA

Racionalizatora stūrītis

Varbūt, ka tā būtu saimnieciski izdevīgāk...

Parasta lieta, ka no fermām jāizved tur sakrājušies kūtsmēsli. Pagaidām šim nolūkam lielākoties tiek izmantotas traktora standarta piekabes. Ja nu gadās, ka piekabe ir veca (fermām parasti atdod jau nolietotas), tad ir tā, ka līdz izgāzūvei aizkūst jau pustukša krava. Tātad pamatīgi tiek nomēslošs plebraucamais ceļš. Šādu ainu var redzēt daudzviet. Tā rodas konflikti arī ar ceļu daļas darbiniekiem.

Skaidrs ir viens — piekabe ar koka bortiem nav domāta tāda šķidruma pārvašanai, kādi ir tā saucamie kūtsmēsli mūsu fermās. Koka bortī ir visai neizturīgi. Bez tam, braucot pa bedrēm, kravas saturam ir tendence skaloties, un tas cenšas rast ceļu, pa kurieni izkūti ārā: vai nu pāri bortu apmalēm, vai arī bortu savienojumu vietās.

Es strādāju kolhoza «Dubna», esmu izgatavojis divas piekabes, ar kurām kūtsmēsļu vešana nesagādā nekādas raizes. Viena piekabe sekmīgi izturējusi pārbaudi jau vairāk nekā gadu.

Uz parastās traktora piekabes no astoņus milimetrus biezas tērauda loksnes uzmetināju dzelzs bortus 80 centimetru augstumā. Attaisāmais sānu borta uzkarināts uz kronšteiniem pēc tāda paša principa kā pašizgāzējam automašīnām. Bortam, kurš atrodas darbībā, izgāzot kravu, piemētinātas četras plāksnītes, aiz kurām noslēdzējaislēgas. Šim pašam bortam augšā piemētināti izlocīti kronšteini, kas satur bortu augšējās priekšējā un pakalēja borta eņģes (eņģēm esmu izmantojis auto atspere augšējo lapu).

Atslēgām izmantoju 16 — 18 milimetru apaldzelzi. Vispirms jānovirpo kāda daļa nost, lai veidotos tā saucamais plecs, kas pēc izlocīšanas nelauj padoties uz slodzes pusī. Ieteicams locīt zigzagveidā, jo tad pie sānu borta var piemētināt auto atspere gabaliņu. Tādā veidā, aiztaisot bortu, sākumā tur rodas it kā brīva vieta. Kad aiztasa pilnīgi, sānu bortis tiek blīvi piespiests pie gala bortiem. Katru no atslēgām nostiprinu uz divām bukšēm. Arējā notur sānsīdri, iekšējā ir stabilitātes dēļ. Lai arī sānu bortiem būtu izturība, tiem visā garumā jāpiemētinā divi 100 milimetru lenka dzelzi. Var izmantot arī ko līdzīgu.

A. KOKUSILINS, kolhoza «Dubna» mehanizators

Rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā inženiera JANA RUCĀ komentārs.

— Manuprāt, visi ir ievērojuši, cik neglīti lauku ciemos ir ceļi, pa kuriem no fermām uz krātuvēm vūs kūtsmēsļus. Kolhoza «Dubna» mehanizators Andreja Kūkusilina ieteikumi ir vērtīgi. Biju ieradies pie viņa un savām acīm pārlicēnājos, ka piekabes konstrukcija ir vienkārša un nekādū lielo mākslu neprasa. Piekabe ir daudz izturīgāka, kalpos tik ilgi, kamēr dzelzs izrūsēs. Ieteicams to ieviest arī citās fermās — ne tikai šajā saimniecībā, bet daudz plašāk. Kolhozu un padomju saimniecību fermu mehāniķi var droši braukt pie Andreja Kūkusilina. Vlnš izstāstīs, kā pats visu taisījis un metinājis.

Pēc kritikas

„Dienests, kuru aizmirstam“

Materiāls ar šādu virsrakstu publicēts mūsu laikraksta šī gada 7. jūlija numurā. Tajā bija stāsts par Preiļu SCO un Līvānu PMK attiecīmi pret to, kādā stāvoklī atrodas abu organizāciju ģeodēziskais dienests. Publikācijas autors cerēja pievērst šai svarīgajai problēmai ražošanas vadītāju un partijas pirmorganizāciju uzmanību (ģeodēzisti pozitīvi ietekmē celtniecības un montāžas darbu kvalitāti), pamatināt atbildīgos darbiniekus liešķi izanalizēt ģeodēzistu darbību, meklēt ceļus tās pilnveidošanai.

Uz partijas rajona komitejas un redakcijas priekšlikumu apspriest šo jautājumu atklātā partijas sapulcē, atsaucās Līvānu PMK. Tiesa, vairāk nekā divus

mēnešus vēlāk. Diemžēl sapulcē saruna netika koncentrēta uz jautājumiem par ģeodēziskā dienesta attīstības perspektīvam. Trīs biedri, kuri par šo jautājumu runāja, izteica domu, ka problēmas atrisinājums ir viens — jāatbrīvo no darba ģeodēzists J. Golubevs, kurš savas domas izteicis publikācijā «Dienests, kuru aizmirstam» autoram.

Atklātās partijas sapulces lēmumā ierakstīts: «Rekomendēt administrācijai IV ceturksņa laikā izskatīt jautājumu par J. Golubeva atbilstību ieņemamajam amatam».

Lai lasītājs pareizi novērtētu situāciju, atgādināšu, ka 1987. gadā J. Golubevs ne reizi nav saukts pie administratīvas atbildības, ne reizi PMK administrā-

cija nav sodījusi inženieri — ģeodēzistu par darba disciplīnas pārkāpumiem. Citiem vārdiem sakot, administrācijai faktiski nav pamata «izskatīt jautājumu par atbilstību amatam». Jo vairāk tāpēc, ka šis jautājums sapulcē tika izskatīts, pašam J. Golubevam klāt neesot.

Ģeodēziskā dienesta pilnveidošanas problēma paliek atklāta. Tās aktualitāti apliecina arī Latvijas agrorūpnieciskās celtniecības organizāciju apvienības priekšsēdētāja vietnieka I. Niedola atbilde, kas publicēta mūsu laikraksta šī gada 22. septembra numurā.

Problēma, kuras risinājums prasa no Līvānu PMK administrācijas un partijas pirmorganizācijas pārdomātu rīcību. Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija cer saņemt izsmejošu atbildi uz šo kritisko materiālu. L. KUZMINA

PRECES MĀJAI, ĢIMENEI

Firmas veikals būs!

Paradoksāli, tomēr fakts: Līvānu stikla fabrikā, kura šogad atzīmē savas pastāvēšanas simto gadadienu, līdz pat šim laikam Līvānos nav sava firmas veikala. Un Preiļu rajonā dzīvojošie potenciālie pierceji spiesti braukt uz citiem tirdzniecības centriem, lai iegādātos tur kvalitatīvos Līvānu stikla fabrikas izstrādājumus. Sevišķi asi šķirnes trauku trūkums izjūtam mūsu rajona lauku veikalos.

— Firmas veikals — būs! — tik pārliecināti korespondentam un laikraksta «Leņina Karogs» lasītājiem atbild Līvānu stikla fabrikas direktors Jevgēnijs Skreivers. Tiesa, tiklīdz sāka runāt par jautājuma praktisku

risināšanu, saradās vai vesels kalns fabrikas administrācijai pārvaramu grūtību. Pēc garām spriedlēšanām beidzot vienojās: Līvānu stikla fabrikas firmas veikals tiks atvērts trīsstāvu dzīvojamās mājas pirmajā stāvā. Tikal — šī māja vispirms ir jāuzprojekto, bet pēdīgi — arī jāuzceļ. Pārvarot neskaitāmi daudz «šauru vietu», izdevās sameklēt vietu, kur šo jauno māju būvēt, sarunāja projektētājus, kuri izstrādās šai mājai projektu, kā arī atrisināja tehnisko noteikumu problēmas.

Tagad pienācis laiks domāt par būvdarbu uzsākšanu.

Z. BURIJS

Mums raksta

Kam domāts pagalmis?

Raugoties pa sava dzīvokļa logu uz laukumu, kuru dēvē par Rīgas ielas 57. un 57. a māju pagalmu, ne reizi vien esmu domājis par šo jautājumu. Bieži esmu lasījis presē, arī rajona laikrakstā, par to, cik rūpīgi daudzi līvānieši sakopj savu māju pagalmus. Diemžēl visbiežāk tie ir individuālo dzīvojamu māju īpašnieki. Dzīvojamajos mikrorajonos daudzstāvu namu pagalmi nebūt neattaisno savu nosaukumu. Ielūkosimies kaut vai mūsu pagalmā.

Kādreiz te zāloja biezi saaugusi zālīte, šalkoja koki, kurus mēs ik pavasarī kopām. Sodien mūsu pagalmā var redzēt postāžu. Sadauzītas smilšu kastēs, nolauzti koki, izmīdīti zāļi. Nezinu, kā citi, bet es esmu jau pagurusi saukt pie kārtības augumā dīžos akceleratorus, kuri dienām un naktīm šeit dzenā futbola bumbu un izklaidēšanās nolūkos izmēģina vēl jauno koku zaru stiprumu. Arī par atbildi nereti dzirdēsi kaut ko tādu, ka ausis sviļst klausoties.

Nesen mēģināju pēc palīdzības griezties pie būvmateriālu un konstrukciju kombināta komandānes komandantes. (Trīs mājas

mūsu mikrorajonā ir šī uzņēmuma bilancē.) Diemžēl nesekmīgi. Jo nezināmu iemeslu dēļ komandante darbā nebija ieradusies. Varbūt šādas stāta vienības tagad nemaz nav? Lai nu kā, bet mēs viņu neredzam. Tomēr nebūtu par ļaunu sarīkot, tā teikt, piecstāvu māju pieaugušo iemītnieku sapulci, izskaidrot vecākiem, ka zālīji nav paredzēti futbola spēlēm. Jo vairāk tādēļ, ka divu soļu attālumā no šejienes atrodas sporta laukums. Bet, ja šāda runāšana nelīdzēs, var tāču paaicināt talkā arī pilsētas izpildkomitejas administratīvo komisiju.

Mūs nekādi neapmierina arī tas, ka vakaros pagalmis tiek pārvērst par personīgo automašīnu stāvvietu. Pie tam — ikviens auto īpašnieks cenšas pieņemt savu dārgumu pēc iespējas tuvāk mājas parādes durvīm. Esmu pārliecināta: lielākā daļai automašīnu īpašnieku ir garāžas, taču — līdz turienai jāiet kājām!

Un ātrums, ar kādu izveicēgo braucēju vadītās mašīnas joprojām ceļināmi! Par dzīvībai nedraudošu to nekādi nenosauksi, un tikai laimīgas sagādīšanās rezultātā pagaidām izdevies izvairīties no negadījumiem.

Uzskatu, ka šajā lietā savs vārds jāsaaka mikrorajona saimniekiem, arī VAI darbiniekiem. F. GULBINSKA, Līvānos

Stūrgalvīgie fakti

Izlasīju rajona laikrakstā Līvānu stikla fabrikas vecākā meistara T. Steinberga rakstu «Kritika vai kritizēšanas mānija» un tā arī nesapratu, ko isti autors pūlas aizstāvēt. Tukšos veikalos plauktus? Traucējums apgādē ar maizi, tās zemo kvalitāti? To preču pārdošanu, kurām jau beidzies derīguma termiņš? Birokrātismu sagādes kantora darbā? Jautājumu var būt bezgala daudz, bet, lūk, atbildu, kas konstatēto rajona patērētāju biedrības darba reālu uzlabošanu? Pamaz...

Nemiet vērā, cienījamais biedri Steinberg, ka fakti ir stūrgalvīgi. Un jāatzīst, ka pie mums rajonā tirdzniecība draud noslīdēt līdz akmens laikmeta līmenim. Savā rakstā jūs iesakāt intervēt rajona patērētāju biedrības nodaļu vadītājus, iesaku saskatīt, cik šādu interviju jau ir publicēts rajona laikrakstā. No tām noprotams tikai viens: procenti, kuriem jāsamazinās, samazinās. Turklāt vēl vislielā mērā jānosaka. Bet pēc rūpniecības un pārtikas precēm rajona iedzīvotāji joprojām brauc uz Jēkabpili un Daugavpili.

Savā rakstā autors kritizēšanas mānijā ieslūgušajiem izvirza šādus jautājumus: «Un ko esi darījis tu pats?», «Vai esi pa-

interesējies kolhoza «Rīts»?», «Vai esi palīdzējis saimniecībai ražas novākšanā?». Atbildu.

Būdam Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs (1982. — 1983. g.) pārliecinājos, ka vairāki jautājumi netiek atrisināti gadiem ilgi. Kā piemēru minēšu iedzīvotāju apgādi ar maizi. Vienā no pilsētas padomes sesijām deputāti leteica izskatīt jautājumu par to, vai nebūtu mērķtiecīgi būvēt rajonā modernu maizes kombinātu. Secinājumus rekomendējam izanalizēt rajona patērētāju biedrībai. Vēstulē, ko saņēmām no biedrības vadības, bija norādīts, ka uztraukumam nav pamata, jo 1983. gadā būšot pabeigta Aglonas maizes ceptuves rekonstrukcija. Tomēr, spriežot pēc rajona presē teiktā, šī rekonstrukcija turpinājusies pat 1986. gadā. Arī vēlāk stāvoklis neuzlabojās. Minētā vēstule nav nekā cits kā veikla atrakstīšanās.

Vēl viens fakts. Kurš līvāniecis gan nav piercis gastronomā Nr. 15 kasē saskābušu sviestu un lasījis piena produktu nodaļu uzrakstu «Sviestu var iegādāties pie kases»? Deputātiem bija ieteikts novērst šādu tirgošanos. Diemžēl rezultāts līvāniešiem ir

zināms — sviestu arī šodien pārdod pie kases.

Sie divi piemēri pārliecināti atspoguļo rajona patērētāju biedrības darba stilu, izskatīt pilsonu norādījumus; uz sarežģītu jautājumu atbild ar atrakstīšanās, uz mazsvarīgāku (piemēram, saistītu ar sviesta pārdošanu) var pat nereaģēt. Bieži notiek tirgošanās ar precēm, kurām beidzies realizēšanas termiņš.

Par iemesliem, kāpēc tirdzniecībā neplētiiek dārzeņu, esam interesējies arī kolhoza «Rīts»: pamatīgāk ar šo jautājumu nodarbojās deputāts V. Meņkovskis. Atbilde vienmēr bija viena un tā pati: kolhozs nespēj izpildīt dārzeņu pārdošanas plānu. Mūsu komisija mēģināja panākt, lai kolhozam dārzeņu tirgošanai ierādītu vasaras paviljonu Rīgas ielā. Diemžēl pūles bija nesekmīgas, jo šādā veidā pārdota produkcija saimniecības plānā netika ieskaitīta.

Braucu uz kolhozu arī ražas novākšanas talkās. Uzskatu, ka pretenziju klāstu, ko jūs, biedri Steinberg, adresējat «ar kritizēšanas māniju sirgstošajiem», esmu atspēkojis. Tomēr vairāk es piekritu tieši viņiem, nevis jums.

S. KIZIRNIS, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ražošanas un tehniskās nodaļas priekšnieks

Saruna par starptautiskiem tematiem

Dzīvot miera un uzticēšanās apstākļos

Sperts vēl viens solis Padomju Savienības «miera ofensīvā», šoreiz planētas ziemeļos. Runādams Murmanskā, Padomju Savienības Polārās joslas galvaspilsētā, M. Gorbačovs izvirzīja jaunas iniciatīvas, kuru mērķis ir pārvērst Ziemeļeiropu miera joslā. «Padomju Savienība», teica PSKP CK ģenerālsēkretārs, «iestājas par militārās konfrontācijas līmeņa radikālu pazemināšanu šajā reģionā. Lai planētas ziemeļi, Arktika kļūst par miera joslā. Lai ziemeļpols ir miera pols.»

Padomju Savienības jaunajām iniciatīvām ir liela nozīme. Arktikā un Atlantijas okeāna ziemeļos taču ir skaidri jūtama Pentagona «polārās stratēģijas» elpa. Seit ASV un NATO zemūdenēs un virsūdens kuģos koncentrēti gigantisks postīšanas kodolpotenciāls, kas negatīvi ietekmē visas pasaules politisko klimatu un savukārt var detonēt no militāri politiskās neaizsargātības jebkurā citā zemeslodes rajonā.

Sis pasaules daļas militarizācija iegūst draudīgu raksturu. Nevar neradīt bažas ziņojumi, ka gadījumā, ja tiks panākts nolūgums par vidēja darbības rādusa rakešu un operatīvo taktisko rakešu likvidēšanu, NATO gatavojas izmēģināt jūrā un gaisā bāzētu spārnoto rakešu izmantošanu no Ziemeļatlantijas. Tas nozīmētu papildu draudus gan Padomju Savienībai, gan visām Ziemeļeiropas valstīm. Grenlandē, pārkāpjot pretraķešu aizsardzības līgumu, iesaiņīta kaujas dežūrā jauna radiolokācijas stacija — viens no ASV «zvaigžņu karu» programmas elementiem. Kanādas ziemeļos izmēģina ASV spārnotās raketes. Pieaug ASV

un NATO militārā aktivitāte rajonos, kas tieši saskaras ar Padomju Savienības polāro joslu.

Kāda tad konkrēti ir PSRS ārpolitika ziemeļu virzienā?

Pirmais. Par kodolbrīvu joslu Ziemeļeiropā. Ja šāds lēmums tiktu pieņemts, Padomju Savienība būtu gatava uzņemties garantu lomu. Vienlaikus PSRS apliecina savu gatavību ar katru no ieinteresētajām valstīm vai valstu grupu apspriest visas problēmas, kas saistītas ar kodolbrīvas joslas izveidošanu. Tā varētu iet diezgan tālu, piemēram, izslēgt no PSRS Baltijas flotes zemūdenes, kas apgādātas ar ballistikajām raketēm.

Otrais. PSRS apsvēc Somijas prezidenta M. Koivisto iniciatīvu attiecībā uz jūras kara spēku aktivitātes ierobežošanu jūrās, kas piekļaujas Ziemeļeiropai. Savukārt Padomju Savienība ierosina starp Varšavas līguma organizāciju un NATO sākt konsultācijas par JKS un GKS militārās aktivitātes samazināšanu un darbības mērogu ierobežošanu Baltijas jūras, Ziemeļjūras, Norvēģu jūras un Grenlandes jūras akvatorijās, kā arī par uzticības pasākumu attiecināšanu uz tām.

Trešais. Padomju Savienība piešķir lielu nozīmi mierīgai sadarbībai ziemeļu, Arktikas resursu apgušanā.

Ceturtais. Milzīga vispārcilvēciska nozīme ir Arktikas zinātniskajai izpētei. PSRS ierosina 1988. gadā sarīkot Piearktikas valstu konferenci, lai koordinētu zinātniskos pētījumus Arktikā.

Piektais. Ipašu nozīmi Padomju Savienība piešķir ziemeļvalstu sadarbībai apkārtējās vides aizsardzībā.

Sestais. Atkarībā no tā, kā veiksies ar starptautisko attiecību normalizēšanu, PSRS varētu atvērt Ziemeļu jūras ceļu — visīsāko ceļu no Eiropas uz Tālajiem Austrumiem, uz Kluso okeānu — ārvalstu kuģiem, mums nodrošinot to izveidošanu ar ledlaužiem.

Padomju Savienības iniciatīvas radījušas lielu starptautisko rezonansi, it īpaši Ziemeļeiropas valstīs. Somijas valdība apsveic atbalstu, kādu Padomju Savienība apliecinājusi tās priekšlikumiem par kodolbrīvas joslas izveidošanu Eiropas ziemeļos, teica M. Koivisto. Norvēģijas premjerministre G. Hārlema Bruntlande teica: mēs uzskatām Padomju Savienības vadītāja priekšlikumus par jaunu apstiprinājumu PSRS centieniem pēc starptautiskas sadarbības, kas uzliek apbūšes pienākumus, Zviedrijas valdība apsveic Padomju Savienības ieinteresētību panāk noliģumus par bruņojuma ierobežošanu un uzticības pasākumiem jūras kara spēku sfērā ziemeļu reģionā, atzīmēja Zviedrijas ārlietu ministrs S. Andersons.

Acīmredzot, respektējot laika garu, pat NATO galvenajā mītnē neuzdrošinājās vienkārši atnest ar roku PSRS konkrētajiem, reālajiem priekšlikumiem, NATO pārstāvis paziņoja, ka Padomju Savienības iniciatīvas «tiks rūpīgi izstudētas». Sajā sakarā nevar nepieņemt Japānas laikrakstam «Akahata», kas uzsvē: «Maskava ir gatava izkausēt «aukstā kara» ledu Arktikā un pārvērst ziemeļpolu par miera polu.»

V. MATJASS (TASS)

VIETĒJO RADIORAIÐLIUMU PROGRAMMA
15. oktobri plkst. 12.40
Rajona darba ritms. Saņaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu.
Rudens fermās. Pārkārtošanās — visiem un visur.

VAJADZIGI

Lai desu ražošanas ceļā izveidotu otro maiņu, Preiļu rajona patērētāju biedrības sagādes katorim vajadzīgi šādi darbinieki:

- meistars (kvalificēts), tehnologs (kvalificēts), gaļas atkaulotāji, gaļas atcīpslotāji, desu izstrādājumu formētāji, desu izstrādājumu zāvētāji.

Pieteikties Preiļos, Kooperatīva ielā 12 vai arī pa telefoniem 23100, 22094 vai 22758.

Administrācija

UZMANĪBU!

Preiļu un Līvānu sūšanas ateljē pieņem pasūtījumus sieviešu kleitu izgatavošanai neierobežotā daudzumā un sašūnātos termiņos.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

Mātes padoms, mātes mīla

Mūžam sirdī nezārdīs.

(Z. Purvs)
Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Svīkļim, MAMULITI smiltāja izvadot.

Darba biedri

Aizej tu, bet tavos darbos Mūžs vēl ilgus gadus būs. Mirkļos gaišos, mirkļos skarbos Vārds tavš pieminā mums būs.

(L. Vāczemnieks)
Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, ANTONU BLOZMU smiltāja izvadot.

Leņina kolhoza mehanizatoru kolektīvs

Cik smagi ziedī. Cik tos nolikt grūti!

Vēl tikai dienas vidus. Bet saule riet!

(A. Vējāns)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Zinātdai Blūzma sakarā ar VIRA nāvi.

Rajona bibliotēku darbinieki

Vēl galā nav darbi, Vēl nebeidzas dziesma, Iejaucās liktenis skarbs. Nodzisa dzīvības liesma.

(I. Sirmbārdis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Anastasijai Blūzmai sakarā ar BRĀĻA pāragro nāvi.

TIN arodkomiteja

Skaniet klusi, dzimtie meži, Kapu vijā mētras zied; Raugieties, cik lēnā gaitā Baltais arājs mājup iet.

(L. Pēlmanis)
Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, izvadot ANTONU BLOZMU pedēja gaitā.

Leņina kolhoza 3. iecirkņa mehanizatori

Tā kā dārzniekam pār ceļu līkst Augļu pilnī visi rudens rīti, Sodien aizejot tev pēdās krīt Gadī, soļu steigas pierakstīti.

(D. Ilva)
Kad rudens vējos aplūst mīlā balss, esam šai sāpju brīdī kopā ar Valliju Upenieci, vadot MAMULU pedēja gaitā.

Sovhoza «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

Nokrīt lapa, izdeg svece, Aplūst tēva valodina.

(T. dz.)
Izsakām līdzjūtību Anastasijai Strupiškai, no TEVA uz mūžu atvadoties.

Kaimiņi

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Annai Vucenai, TEVU smiltāja izvadot.

Līvānu koopuniversālveikala kolektīvs

Vārds rajona agrorūpnieciskās apvienības speciālistam.

Pilsēta gatavojas ziemai. Radiostudija — Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Aģurjanovs.

Transports. Gājējs. Ceļš. Informē «O2».

PARDOD nepabeigtu divtāvu māju Līvānos. Ir nepieciešamas saimniecības ēkas un celtniecības materiāli. Dzīvot var. Zvanīt 43416 — vēlams vakaros.

Es visus spēkus atdevu. Un otra mūža man vairs nav.

(Rainis)
Kad mūžībā aiziet TEVS, esam kopā bēdas ar Jāni Domulevu.

Dispečeri, mehāniķi

Mežs klusē, klusē katra taka, Kur ilgus gadus gāji, tēt, Nu pienācis ir brīdis, ardievas kad sakām.

Kur taka pēdēja uz kapu kalnu iet.

(J. Osmanis)
Kad smilšu kalnā vedis TEVA pēdējais ceļš, izsakām līdzjūtību Jānim Domulevam ar ģimeni.

M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Tēt, miris esot tu... Tam ticēt grūti,

Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs skan.

Skriet, dzīva tava sirds punkt manās krūtīs,

Ko tava nāve nespēj atņemt man.

(V. Rūja)
Kad atvadu ziedi nes pēdējos sveicienus, dalāmie sāpēs ar Jāni Domulevu un viņa ģimeni, izvadot TEVU pedēja gaitā.

M. Gorkija kolhoza valde

Pierimst soļi, klusē doma, Neskan mīlā tēva balss.

(V. Rūja)
Skumju brīdī esam kopā ar Edvardu Domulevu, TEVU uz smiltāju izvadot.

Darba biedri

Tu esi uz mūžiem aizgājis No šī dārza un no šīs mājas.

Tu esi uz mūžiem aizgājis no pasaules.

(L. Brīdaka)
Izsakām līdzjūtību Pēterim Domulevam sakarā ar TEVA nāvi.

Raiņa kolhoza 1. iecirkņa mehanizatori

Tu esi uz mūžiem aizgājis No šī dārza un no šīs mājas,

Tu esi uz mūžiem aizgājis no pasaules.

Bet tavā logā slīgst zari...

(L. Brīdaka)
Izsakām līdzjūtību skolotājam Jānim Znotiņam, TEVU smiltāja izvadot.

Dzīvnieku astongadīgās skolas skolotāju kolektīvs

Ilgus gadus dzidri rīti Sauca darba dienu sākt, Bet nu zemes klēpi klusā Nogurušas rokas stāj.

(V. Rūja)
Esam kopā ar Pēteri Znotiņu skumju brīdī, TEVU smiltāja izvadot.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Klusa paliek māja, sēta, Klusa tēva istabina.

Nav vairs tēva mīlo soļu, Nav vairs tēva padomina.

(T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjūtību mūsu brigadierēi Veltai Krišānei un darbiniecēm Anastasijai Strupiškai un Venerandai Znotiņai sakarā ar TEVA nāvi.

Apvienības «Jūrmala» kolektīvs

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņa padarīji;

Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu.

(T. dz.)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Annai Vucenai, TEVU smiltāja izvadot.

Līvānu koopuniversālveikala kolektīvs

SPORTS

Basketbola laukumos

Ievērojot bērnu un jaunatnes sporta skolu nolikumu, visiem audzēkņiem ir jānokārto vispārējās fiziskās sagatavotības normatīvi. Tikai tām komandām, kuras spēj izpildīt šīs prasības, atļauj piedalīties republikas mēroga sacensībās. Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola nodaļas visu grupu audzēkņi šo uzdevumu izpildīja sekmīgi. Individuālajā vērtējumā 6. vietā ierindojās Ira Mihaiļuka.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sporta manēža notika «Cerību startu» sacensības, kurās piedalījās 1972. — 1973. gadā dzimušie skolēni. Mūsu zonā spēlēja viena Rīgas komanda (pērnā gada meistar-sacīkšu sudraba medaļas ieguvēja), Česu un Saldu vienības. Uzvarēja rīdzinieces. Līvānu jaunās basketbolistes izcīnīja otro vietu. Par turnīra labākajām

spēlētājām atzītas līvānietes Tana Balašova un Sandra Zarinka.

Lai labāk sagatavotos republikas meistar-sacīkstēm, vidējās grupas meitenes startēja basketbola turnīrā Rīgā, kurā piedalījās arī Igaunijas, Lietuvas, Baltkrievijas un Tadžikijas jauniešu komandas. Mūsējās spēja uzvarēt vienīgi Tadžikijas komandu. Pārējās spēlēs — zaudējumi.

Sis sacensības bija nopietna skola, jo ar tik spēcīgiem pretiniekiem vēl nebijām cīkstējušies. Sajā turnīrā pēc katras spēles noteica labākās spēlētājas. Balvas izpelnījās Maija Skruzmane, Ira Mihaiļuka, Līga Cevere.

Sācies republikas čempionāts. Pirmajā kārtā līvānietes sacentās ar Valmieras bērnu un jaunatnes sporta skolu. Visās četrās

vecuma grupās uzvarēja mūsu sportistes.

Jaunās sezonas startiem nopietni gatavojas Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas vīriešu basketbola komanda. Sportistus gaida grūtas, bet interesantas spēles, jo šosezon komanda startē republikas «A» klasē.

Komandā notikušas izmaiņas. Vairāki jaunieši iesaukti obligātajā karadienestā. Viņu vietā startēs citi: «Biokīmika» godu gatavojas aizstāvēt Jānis Liepiņš, Laimonis Milks, Ģirts Grabāns, Vilnis Vēveris.

Sacensības notiks vairākās kārtās. Dienzēl mūsu līdzjutēji nevarēs uzmundrināt savējos, jo gandrīz visas spēles būs izbraukumā. Kāpēc? Mums nav noteikumiem atbilstošas sporta bāzes.

N. ROMANENKO, basketbola treneris

Redaktors V. PETROVS

TV VIĻŅA

13. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.40 — Celi, Mašinas, Cilvēki, 10.00 — TV — skolēniem. Mācīties runāt lietuviski, 10.45 — Mācīties runāt angļiski, 11.15 — Pārkārtošanās: pieredze un problēmas, 11.45 — Mākslas filma «Jūs gaida pilsoņi Nikanorova», 13.10 un 18.00 — Zinas, 18.15 — TV — skolēniem. Informātika un skaitļošanas tehnikas, 18.50 — Koncerts, 19.15 — Neviena, bēda nav sveša, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkārtošanās starmetis, 21.50 — Mākslas filmas «Anna Pavlova» 1. sērija, 23.05 — Zinas.

14. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Dzied meiteni koris «Liepaites», 10.00 — TV — skolēniem. Krievu valoda, 10.30 — Informātika un skaitļošanas tehnika, 11.00 — Neviena bēda nav sveša, 11.45 — Mākslas filma «Laimes solījumi», 12.55 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Saha cīņtājiem, 18.45 — Lietuvas ezeri, Kā mēs saudzējam šo dabas bagātību?, 19.15 — Koncerts, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkārtošanās starmetis, 21.50 — Par godu Lielā

Oktobra 70. gadadienai, Padomju Gruzijas televīzijas programma, 23.50 — Zinas.

15. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Dejo, PSRS Lielā teātra solisti, 10.00 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures, 10.30 — Dokumentālā filma «Avoti», 11.00 — Lietuvas ezeri, Kā mēs saudzējam šo dabas bagātību?, 11.30 — Mākslas filma «Palieku kopā ar jums», 12.35 un 18.00 — Zinas, 18.15 — Pārkārtošanās: pieredze un problēmas, 18.45 — Koncerts, 19.30 — Zinātnes vadība jauna, problēmas — iepriekšējās, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkārtošanās starmetis, 21.50 — Mākslas filmas «Anna Pavlova» 2 sērija, 23.00 — Zinas.

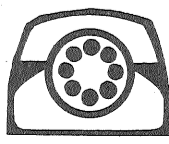
16. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Dokumentālā filma, 10.00 — TV — skolēniem. Topošajiem strādniekiem, 10.30 — Koncerts, 10.55 — Zinātnes vadība jauna, problēmas — iepriekšējās, 11.25 — Koncerts, 12.20 un 18.00 — Zinas, 18.15 — TV — skolēniem. Zinātnes pasaulē, 18.45 — Dokumentālā filma «Mana Kabardija — Balkārijā», 19.15 — Koncerts, 20.00 — «Panorāma», 20.40 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkārtošanās starmetis, 21.50 — Par godu Lielā Oktobra 70. gada-

dienai, Padomju Kazahija, Kazahijas televīzijas programma, 23.50 — Zinas, 24.00 — Koncerts «Tikai jums», 0.30 — Mākslas filma «Reiss».

17. oktobris, 9.00 — «Panorāma», 9.45 — Rīta vingrošana. Vingrojumu komplekss nedēļai, 10.00 — Koncertfilma, 10.30 — TV — skolēniem. Mācīties runāt angļiski, 11.00 — Darba higiēna un veselība, 11.30 — Koncertfilma, 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.), 12.30 — Klasisko baletu ainas, 13.25 — Dokumentālā filma, 13.55 — Skolēniem. Jautri un interesanti, 14.55 — Multiplikācijas filma, 15.05 — Bērnu leļļu teātris, 15.55 — Koncerts, 16.20 — Saņaidot Lietuvas KP CK IX Pilnūmu, 16.40 — Lietuvas PSR Tautas skatuves mākslinieku L. Aškeļovičūtes un V. Kudžmas priekšnesumi, 16.50 — Saņaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu. Panevēžas rūpnīcas «Ekranas» sociālistiskās sacensības uzvarētāju salidojuma reportāža, 17.20 — Balera vakars, 18.30 — PSRS čempionāts futbolā, «Zalgiris» (Viļņa) — ACSK (Maskava), 20.15 — «Panorāma», 20.50 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Pārkārtošanās starmetis, 21.50 — Estrādes orbīta, Muzikāls raidījums, 22.50 — Zinas, 23.05 — Mākslas filma «Nomaldīnes», 0.20 — Horeogrāfiskas miniatūras.

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинского знамя»), Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР, Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.). 1. nos. iespaidoksmē. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības, poligrāfijas un grāmatniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1402.